

Nr 939

Av herr **Eriksson, Karl-Erik**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 103, angående effektivisering och samordning av statens skogsföretag, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1197 i Andra kammaren)

I det av domänverkets organisationskommitté den 22 augusti 1967 framlagda förslaget angående domänverkets organisation föreslås att antalet distrikt minskas från 11 till 8. Departementschefen ansluter sig i proposition nr 103 på s. 50 till detta förslag. Såsom ett skäl för förslaget anför man bl. a. att en ny länsindelning ger färre kontaklinjer och att skogsindustrins strukturrationalisering underlättar affärsverksamhetens administration. Man framhåller också att man genom färre kontor minskar administrationskostnaderna och samtidigt möjliggör förstärkning av distriktskontoren med kvalificerad personal.

När det gäller bildandet av de nya distrikten och lokalisering av distriktskontoren har utredningen ställt upp vissa kriterier. Man har bl. a. framhållit att vid val av stationeringsorter för distriktskontor bör väljas orter med rimliga resavstånd (restider) till de viktigaste kontaktpunkterna. Vidare framhåller man att med hänsyn till kontakterna med länsmyndigheterna bör kontoren ligga i residensstäder som helt bör väljas inom län där domänverkets markinnehav redan är omfattande.

Dessa kriterier finnes inget att erinra emot. Vad som är förvånande är att utredningen, efter att ha uppställt dessa kriterier, framlagt det redovisade förslaget angående distriktsindelning och placering av distriktskontoren. En del av remissinstanserna är också mycket kritiska mot det framlagda förslaget. Bl. a. har överjägmästaren i bergslagsdistriktet i ett utförligt remissvar, kompletterat med utredning av resavstånd m. m., pekat på att Örebro är en av de städer som bäst fyller de fordringar som utredningen ställer upp i sina krav på en lämplig stationeringsort. Under tecknad delar denna uppfattning och vill understryka att sedan utredningen framlade sitt förslag i augusti 1967 har stora markbyten skett, som innebär att domänstyrelsens markinnehav i närheten av Örebro kommer att öka med ca 10 000 ha fr. o. m. den 1 april 1969. Däremot överlåtes ungefär samma areal i västra Värmland och Dalsland. Flera remissinstanser, bl. a. TCO och Domänverkets tjänstemannaförening understryker att synpunkterna i det av överjägmästaren i bergslagsdistriktet avlämnade yttrandet är bättre underbyggda än organisationskommitténs

förslag. Man framhåller att det sistnämnda förslaget inte kan ligga till grund för ett beslut. Man föreslår att en förnyad utredning göres, och TCO anger statskontoret såsom ett lämpligt organ att utföra denna.

Som angivits ovan var ett av skälen för ändrad distriktsindelning förslaget om ny länsindelning. Då någon ny länsindelning för närvarande inte tycks vara aktuell torde detta inte på något sätt behöva påskynda ett beslut om ny distriktsindelning och lokalisering av distriktskontor.

I proposition nr 103 föreslås att ASSI och domänverket skall få en till stora delar gemensam styrelse. Det torde vara lämpligt att denna nya styrelse ges möjlighet att vid bestämmande av distriktsindelning och distriktskontor säga sin mening. Detta är ytterligare ett skäl för uppskov med beslut i frågan.

Beträffande örebrodistriktet kan påpekas att ASSI har flera av sina industrier förlagda till detta område: Laxå sågverk, Valåsens sågverk, Skinnskattebergs sågverk och snickerifabrik. Detta gör att man ställer sig ännu mera tveksam till förslaget att slå sönder örebrodistriktet.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förnyad utredning och förslag till distriktsindelning och lokalisering av distriktskontor inom domänverket.

Stockholm den 24 april 1968

Karl-Erik Eriksson (fp)
